

fieri autem posse ea dicuntur, quæ per nos fieri possunt: nam quæ per amicos fiunt, per nos quodammodo fieri videntur: quippe cum principium in nobis sit. Quæruntur autem interdum instrumenta, interdum usus ipsorum. simili modo quoque in reliquis, interdum per quod, interdum quopactò, aut per quid quippiã fieri debeat. Videtur autè, quemadmodum dictum est, homo esse actionum principium: consultatio verò de iis esse, quæ ab ipso homine agi queunt: actiones autem aliorum causa fiunt. non est igitur consultabilis finis: sed ea in consultationem veniunt, quæ ad finem ipsum spectant: neque hæc tamen particularia vt, an panis hoc sit, vel subigatur, vel qualitate affectus sit, vt oportet: ad sensum enim hæc pertinent. nam si semper consultaret quis ipsam, infinitè progredieretur. Consultabile autem & eligibile idem est: nisi quòd eligibile definitum iam est: quippe cum nihil aliud sit, quam id quod ex deliberatione antè positum fuerit. definit enim vnusquisque tunc inquirere quomodo sibi agendum sit, cum in se ipsum principium reduxerit, in eamque sui partem, quæ principatum obtinet: ea enim est quæ eligit. Hoc autem ex antiquis etiam rebus publicis manifestum est, quæ Homerus imitabatur, nam reges ea, quæ elegerant, ad populum referabant. Cum igitur eligibile nihil aliud sit quam consultabile, appetibile eorum quæ in nobis sunt: & electio quoque eorum quæ in nobis sunt consultatiua appetitio erit, simul enim atque consultauimus, iudicamus: atque inde secundum consultationem appetimus. Circa quæ igitur versetur electio, quòdque eorum sit, quæ ad fines tendunt, figura dictum iam sit.

CAPVT VI.

Voluntatem verò finis ipse esse, dictum iam est: quæ sanè nonnullis videtur boni ipsius esse, nonnullis apparentis boni. sed euenit, vt & illis qui bonum esse voluntate appetibile asserunt: id quod vult is, qui non rectè eligit, non sit voluntate appetibile: nam si est voluntate appetibile, erit continuo etiam bonum: at malum fortè est: & illis qui bonum appetens voluntate appetibile esse inquam, nihil sit natura voluntate appetibile: sed quod vnicuique ita visum fuerit, at aliud aliis videtur: & aliquando etiam si ita inciderit, contraria apparent. Quòd si hæc non placent, nunquid dicendum, simpliciter quidem ac reuera voluntate appetibile esse id quod est bonum: vnicuique verò id, quod videtur vnicuique: ac probò, quidem, quod reuera etiam est, videri improbo, quodcumque inciderit. quemadmodum etiam in corporibus euenit:

A *δυνατὰ δὲ, ἃ δὲ ἡμῶν γινώσκοντες· τὰ γὰρ διὰ τῆς φίλων, δὲ ἡμῶν πρὸς ὄντιν· ἢ γὰρ ἀρχὴ ἐν ἡμῖν. ζητεῖται δὲ, ὅτε μὲν, τὰ ὄργανα· ὅτε δὲ, ἢ χρειαῖ ἀντιθέμοιαι: δὲ καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς, ὅτε μὲν, δὲ οὐδ' ὅτε δὲ, πῶς, ἢ διὰ τίνας. εἶκοι δὲ, καὶ ἀπὸ εἰρηται, αὐτρωπος ἔῃ ἀρχὴ τῆς πορεύσεως· ἢ δὲ βουλῆ, πρὸς αὐτῶν πορευτῶν· ἀφ' δὲ πορεύσεις, ἀλλαν ἐνεργεῖαι αὐτῶν εἰν βουλευτῶν τὸ τέρας πῶτο, ἢ πῶτο πῶτα, ἢ πῶτοίαι τῶς δεῖ. ἀφ' ὁπίσται γὰρ ταῦτα. εἰ δὲ αἰεὶ βουλευσεταί, εἰς ἀπειρον ἦξει. βουλευτῶν δὲ καὶ πορευτῶν τὸ αὐτὸ πᾶσι ἀποφασισμένον ἢ δὲ τὸ πορευτῶν τὸ γὰρ ἐκ τῆς βουλῆς πορευτῶν, πορευτῶν ὄντι πᾶσι τῶν γὰρ ἐκαστος ζητεῖται, πρὸς πορεύσεις, ὅταν εἰς αὐτὸν ἀναγῆται τὴν ἀρχὴν, καὶ αὐτῶν εἰς τὸ ἡγούμενον πῶτο γὰρ τὸ πορευόμενον. δὲ ἡλον δὲ πῶτο καὶ ἐκ τῆς ἀρχῆς πελαγίαι, ἀσ' Ὀμηροῦ ἐμμεῖτο· οἱ γὰρ βασιλεῖς, ἀ πορέλαινοντο, ἀηγγελλον τῶν δῆμων· ὄντος δὲ τῶν πορευτῶν, βουλευτῶν, ὄρεται τῶν ἐφ' ἡμῖν, καὶ ἢ πορευτῶν: αὐτῶν εἰν βουλευτικῆ ὄρεσις τῶν ἐφ' ἡμῖν· ἐκ τῶν βουλευσῶν γὰρ κείναιται, ὄρεθ' ὁμεδαι καὶ τῶν βουλευσῶν ἢ κῆρ αὐτῶν πορευτῶν τύπω εἰρηδω, καὶ πρὸς πῶτα ὄντι, καὶ ὅτι τῶν πορὸς τὰ τέλη.*

Κεφάλαιον 6.

H *Δὲ βούλησις, ὅτι μὲν τῶν τέλους ὄντι, εἰρηται· δεῖται δὲ τῆς κῆρ, τῶν πορὸς ἐξ' τοῖς δὲ, τῶν φαινομένων ἀγαθῶν. συμβαίνει δὲ, τοῖς μὲν τὸ βουλευτῶν τῶν πορὸν λέγουσι, μὴ ἔῃ βουλευτῶν ὁ βούληται ὁ μὴ ὄρθως ἀποφασισμένος· εἰ γὰρ ἐστὶ βουλευτῶν, καὶ ἀγαθῶν· βῶ δὲ, εἰ οὕτως ἔτυχε, κακόν· τοῖς δ' αὐτὸ φαινομένων ἀγαθῶν, τὸ βουλευτῶν λέγουσι, μὴ ἔῃ φύσι βουλευτῶν, ἀλλ' ἐκαστῶ τὸ δοκοῦν. ἀλλ' οὐδ' ἄλλω φαινεταί καὶ εἰ οὕτως ἔτυχε, πάναντία. εἰ δὲ δὴ ταῦτα μὴ ἀπέπει, ἀπὸ φατίον, ἀπλῶς μὲν καὶ κατ' ἀλήθειαν, βουλευτῶν ἔῃ τῶν πορὸν· ἐκαστῶ δὲ, τὸ φαινομένων· τῶν μὲν οὐκ ἀσσοδαιον, τὸ κατ' ἀλήθειαν ἔῃ. τῶν δὲ φαύλων, τὸ τυχόν ὄσπερ καὶ ὅτι τῶν πορὸν, benc*

benc